

saa meget var i hvert Fald sikkert, at hans Hustru ikke havde fulgt ham, da han sammen med Børnene var flyttet ind til sin Fader i Hovedstaden. Hun havde efter Sigende en Tid opholdt sig hos en Ungdomsveninde paa et fjernt Næs, Skallinglandet, ude ved det aabne Hav men var senere vendt tilbage til Barndomshjemmet for at pleje sin syge Moder. Hvorledes Forholdet mellem Ægtefolkene egentlig var, . . . om de var lovformeligt skilte, eller om Adskillelsen blot var midlertidig . . . derom havde end ikke Fru Gylling kunnet faa opsporet paalidelig Besked. — I en lignende uigennemtrængelig Dunkelhed var ogsaa Emanuel Hansteds øvrige Planer og Tanker indhyllede. Med Bestemthed vidste man kun om ham, at han i disse halvandet Aar havde levet i fuldstændig Tilbagetrukkenhed hos Faderen i København. Umiddelbart efter hans Tilbagevenden til Fædrenehjemmet var der vel gaaet Rygter om, at man i højkirkelige Kredse skulde have sine Garn ude efter ham og nok ingenlunde være tilbøjelig til at skaffe Sønnen af den højt ansete Departementschef et nyt og indbringende Præsteembede. Men disse Rygter døde efterhaanden hen; ja, det sidste, man nu havde hørt om ham, var, at han — trods Families og Venners indtrængende Bønner — paa det be-